

ВРТ ДЕТИЊСТВА

ОСНОВНА ШКОЛА „ДЕСАНКА МАКСИМОВИЧ“

РЕЧ НАШЕГ ГЕОГРАФА-Пожаревац, географске карактеристике

Пожаревац је град и седиште Браничевског округа. Према попису из 2011. у ужем градском језгру било је 43885 становника, док је у широј градској области (некадашњој општини Пожаревац) живело 74.902 становника. Пожаревац је значајан административни, економски и културни центар Србије, налази се на осамдесетак километара југоисточно од Београда. Смештен је између три реке: Дунава, Велике Мораве и Млаве и испод брда Чачалица. Територија данашње општине захвата површину од 491 квадратни километар, од чега чак 39 240 хектара (односно око 80 % укупне територије) чини обрадиво земљиште. Та земља представља и једно од највреднијих богатстава овог краја, плодну стишку равницу и поморавско, подунавко и млавско приобаље. Састоји се од 2 градска (град Пожаревац и велики енергетски центар Костолац) и 24 сеоска насеља.

Текст припремио Игор Абазовић, наставник географије

РАДНИК ГОДИНЕ СИЛВАНА СТЕФАНОВИЋ

Силвана Стефановић (1970, Смедерево), завршила је Учитељски факултет у Врању. Радила је 12 година у ОШ "Јован Цвијић" у Смедереву, а у ОШ "Десанка Максимовић" ради 19 година. Током свог

рада постизала је бројне резултате у обе школе. Ученици су били увек у врху на такмичењима у математици, рецитовању, спорту. Учествовали су у бројним конкурсима и манифестацијама и постизали запажен резултате. У свом раду труди се да пронађе начин како да што боље приђе сваком свом ђаку и да га научи како да учи. Стално се усавршава и преноси својим ђацима научено на занимљив и њимаприлагођен начин. Координатор је електронског дневника и Стручног већа разредне наставе и представник је школе у Друштву учитеља

Ученици и наставници секције школе

Пожаревца, где учествује у свим активностима: организацији семинара и вебинара, спортским такмичењима и

хуманитарним организацијама. Поносна је на све своје ђаке и њихове успехе и у даљем раду и животу.

РЕЧ ДИРЕКТОРА

Од 24.05. 2015. године вршим дужност директора ОШ “Десанка Максимовић“ у којој сам био запослен као професор разредне наставе. У образовању радим 23 године, а од тога 16 година у поменутој школи.

Током свог радног века, трудио сам се да квалитетно, у складу са свим законом предвиђеним захтевима и својим личним професионалним капацитетима, унапређујем струку и образујем и васпитавам генерације ученика. Учесник сам и организатор бројних активности, манифестација и сл.

Сви запослени у школи, као и деца и родитељи, имају моју свесрдну подршку у решавању наведених изазова, а све у циљу да заједнички створимо пријатну, хуману атмосферу за рад и живот. Наш крајњи циљ су срећни ученици, са развијеним добрим навикама и конструктивним погледом на свет и људе око себе. Моји ученици су бележили запажене резултате на бројним такмичењима.

Уверен сам да ћемо у наредном периоду даље напредовати и тако допринети стварању квалитетног образовног система имајући на уму потребе, интересовања и специфичности наших ученика.

Свети Сава кроз векове гледа нас

ОТАЦ САВА

Учио нас отац Сава,
која је наша школска слава,
да учимо да се добро добрим враћа,
да се крађа скупо плаћа,
да су у лажи кратке ноге,
да се лечи свако дете,
да се смеје и весели
за будућност наше планете.

Милица Срејић 2/1

На темељу праве вере зидати дела своја

Просветити свој непросвећени народ. Лечити, учити, описмењавати. То су били послови којима се свакодневно бавио и за које се грчевито борио највећи син Стефан Немања.

Свака учионица има слику на зиду. Слика стоји да нас подсети на нашу прошлост. Свако од нас треба да буде обавештен о прошлости свог народа. Онај кога не интересује прошлост, он нема ни будућност. Најсветија глава из наше прошлости је свакако глава Растка Немањића. Следовала му је царска круна коју је због својих идеала и виших циљева одбио. Тако нешто, сложићете се, мало ко би урадио. Гледа од некуд данашњи свет и вероватно му је јако криво када види како сви посежу за овоземаљским чарима и материјалном сигурношћу. Одговорно тврдим да се Свети Сава стиди већине народа. Мало је оних који чине за добробит читавог друштва, да је што више образованих, просвећених и здравих.

Он нас посматра, од 1233. године до данас. Учинимо било какав, макар и мали допринос да Свети Сава буде поносан на нас. Нека види да су нам примарне оне вредности које су и њему биле. Нека нас слика на зиду опомиње да своје претке морамо следити. Уверимо га својим поступцима, а делима да никада неће утихнути звона са Немањићких задужбина.

Катарина Ивић Чинч IV/3

Свети Сава

Свети Сава
Учитељ је прави,
Воли нас, децу
И увек се јави.

Са неба нас гледа
И знање нам даје,
Са црквом и вером
Он нас упознаје.

Путевима својим
И нас, мале води,
Корак му пратимо
Ка љубави и слободи.

Хвала, Свети Саво,
Што си уз нас увек,
Што нам школу чуваш
И веру нам дајеш.

Тара Јахимовић 2/3

На темељу праве вере зидати дела своја

Свети Сава од принца до монаха

Свети Сава монах наш.
Добро је да то знаш
да је Бога славио
да је престо оставио.
Свети Сава Бога моли
за све нас јер нас воли.
Српски принче, Свети Саво,
што си нама знање давао
што си школе саградио
што си цркве направио
теби наш народ кличе
о теби народ пише приче.
Памтиће те народ твој
јер си био ти херој.
Круне си се ти одрекао
ал' си много више стекао.
Стекао си знање, љубав,
стекао си поштовање.
Школе тебе прослављају

Анђела Милић 6/2

Векови су прохујали,
у срцима ватра пламти,
вечно име Светитеља
да се слави, да се памти.

Данас школе са именом твојим,
скоро свуда по Србији ничу,
док ти српски наследници,
са поносом име кличу.

Пред иконом светом стојим,
у мени се вера рађа,
храни душу, снажи тело
и спасава од безнађа.

Зимско јутро буде светосавска звона,
са врачарског брда преносе се гласи,
поручује Сава са небеског трона:
“ Само слога Срби, може да нас спаси”.

Завештање једног монаха

Давно то време беше
када природа лепо изгледаше,
када зора усијаше Немањићев двор,
Сава оде на небо да служи народу свом.
До дана данашњег Свети Сава
неделасрпскога народа нашег прашта
и Бога моли да народ наш пригрли цркву
и верске обичаје да се уједини народ наш
као браћа и сестре.
Зато данас славимо славу српскога нашег
Светитеља Саву.
Бринуо је Сава за ратове многе,
бринуо је, бринуо је кроз векове многе,
за децу српску,
за народ српски.
Зато данас славимо славу
српскога нашег,
Сетитеља Саву.

Петар Чејовић 6/1

У олтару храма, уз тамјан и свећу,
ја се кртим и реч дајем,
путем нашег Учитеља,
ја ћу ићи док год трајем.

Заборавља нема ова света глава,
као да нас кроз векове гледа,
док молитва дечија спаја се са небом,
Светосавље храни душу, као тело хлебом!

Тара Јаћимовић 6/3

Свети Сава од принца до монаха

Поново је јутро.

Устајем из постеље, полако извирујем кроз прозор. Сељани већ увелико раде свакодневне послове напољу. Углови усана ми се хитро подигну кад угледам жену са бебом у рукама. Махнем јој, а она ми упути блистави осмех који ми већ улешава дан. Седам поново на кревет, дубоко уздишући. Како ли је само неправедно то што се неки људи роде са привилегијама, са могућностима много већим и ширим од осталих. Често мудрујем о овоме. Како икада може бити правично да се родиш у телу и породици у којој се не осећаш слободно? У телу где си као у маленом кавезу, а нико не жели да те откључа.

Да ли би сељани некада пожелели да буду принчеви, принцезе? Наравно. Да ли дечаци сањају о томе да освајају, владају, заповедају? Скоро сваки. Да ли жене жале свакога дана што нису рођене имућне и безбедне, уместо да сваког дана страхују због свега и за све? Верујем да је тако.

За толико тога је човек способан, колико тога може урадити, само да је био рођен под срећном звездом.

Све ово време размишљам о тим несрећним људима, који би могли бити другачији, бољи, спокојнији. Ипак, дубоко у срцу и души знам да је то рефлексивна мене самог. Мојих осећања и неостварених жеља.

Већ месецима знам тачно шта желим урадити, али, некако, нисам смогао храбрости да заправо урадим. Можда, због навике и рутине мог ушушканог живота? Због свих тих бескрајних могућности које ми сви говоре да имам? Можда, само можда, због страха да ћу зажалити и да никада нећу моћи да вратим време уназад.

Сада осећам то. Осећам ту ватру у себи која ми говори да такав треба бити. Да сам рођен и да ћу умрети за то.

Желим да помогнем овим људима које сам целог живота посматрао са дивљењем. Желем да се осећају вредно, да постану оно што су одувек желели. Толико жарко желим да им омогућим осећај вредности.

Знам да морам такав бити.

Не желим више да осећам тај огромни камен на срцу, који ми говори да будем нешто што нисам. Бићу такав да целим бићем знам да сам урадио нешто вредно дивљења, а одувек сам знао да то није освајање и седење на престолима. Зато узимам пар крпица и стављам их у врећу, потпуно сигуран да је куцнуо час.

Ема Спасовић 8/1

Похвала на XXXI конкурс „Светосавље и наше доба“

Свети Сава кроз векове гледа

Векови су прохујали,
у срцима ватра пламти,
вечно име Светитеља
да се слави, да се памти.

Данас школе са именом твојим,
скоро свуда по Србији ничу,
док ти српски наследници,
са поносом име кличу.

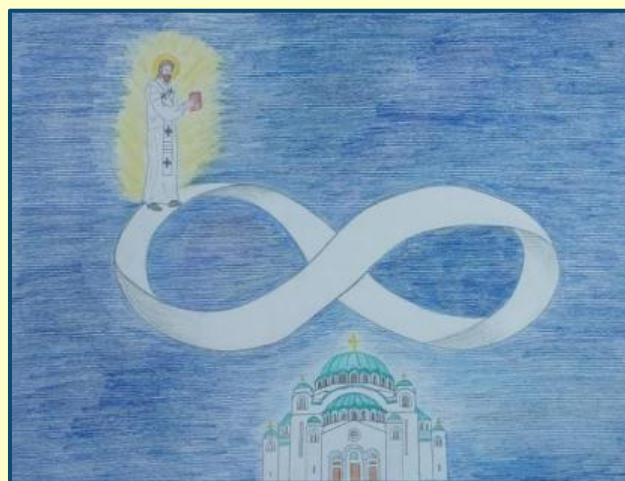
Пред иконом светом стојим,
у мени се вера рађа,
храни душу, снажи тело
и спашава од незнања.

Зимско јутро буде Светосавка звона,
са врачарског брда преносе се гласи,
поручује Сава са небеског трона:

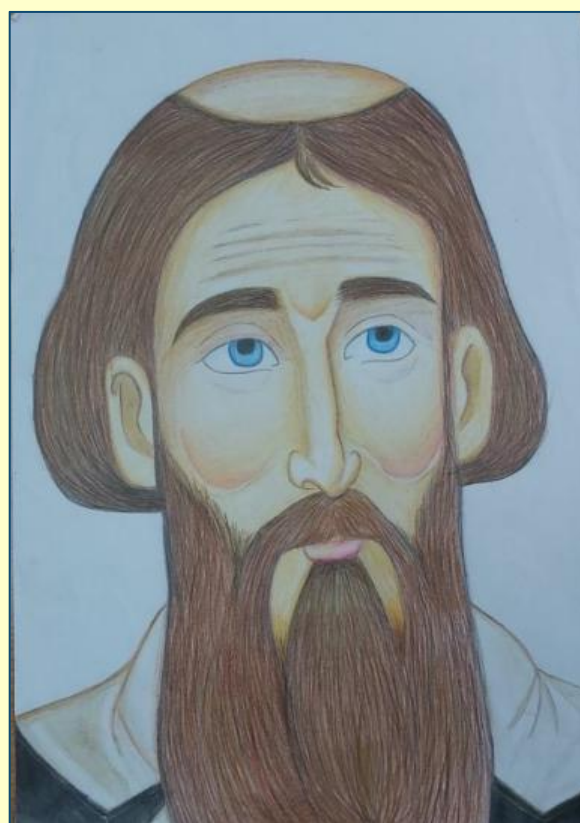
“ Само слога Срби, може да нас спаси”
У олтару храма, уз тамјан и свећу,
ја се крстим и реч дајем,
путем нашег Учитеља,
ја ћу ићи док год трајем.

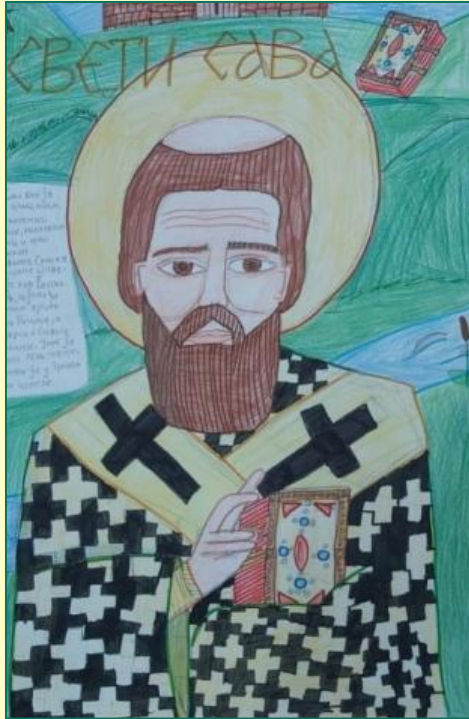
Забошава нема ова света глава,

као да нас кроз вркове гледа,
док молитва дечија спаја се са небом,
Светосавље храни душу као тело хлебом!
Мина Пешић V/3

Дуња Стефановић, 7/1
Друга награда на ликовном конкурс
поводом прославе Савиндана

Милица Илић, 5/2
Трећа награда на ликовном конкурс
поводом Савиндана

Прва награда на ликовном конкурс
поводом Савиндана
Николина Стојиловић, 8/1

У здравом телу, здрав дух

Међу многобројним спортским такмичењима у којима су узели учешће “Десини” ученици извојили смо само неке од блиставих тренутака наших успешних младих спортиста!

Тара Јаћимовић 2/3, вишеструка шампионка, **најбоља у држави** у свим дисциплинама у њеном узрасту: на 50м, 60м, 200м и 400 м.

ПЛАСИРАЛИ СМО СЕ НА ПРВЕНСТВО СРБИЈЕ ЗА ПРЕДПИОНИРКЕ!

26. априла 2023. одиграна је квалификациона утакмица ОК “БУСИЈЕ” против екипе ОК “РАДНИЧКИ” и завршена резултатом 3:0.

Наше одбојкашице су оствариле овај фантастичан успех у следећем саставу:

Лана Стевановић, Дуња Васић, Анастасија Радовановић, Мила Михајловић, Сташа Јуришић, Теодора Миловановић, Тамара Јовановић, Лана Бастић, Ива Станковић, Анита Радојчић и Ана Вјештица.

Ова утакмица показала је нестварну игру против одличног противника. ЧЕСТИТАМО нашим принцезама на одличној игри и пласману на државно првенство. Верујемо да ће уз мало среће бити још доста радости у наредним утакмицама. Ви сте понос клуба, школе и града!

На овој квалификационој утакмици ученице наше школе, чланице ОК “БУСИЈЕ” су оствариле историјски успех тиме што су се пласирале на првенство Србије за предпонирке.

Противничка екипа ОК “РАДНИЧКИ” је била одлична, упркос томе наша екипа је била успешнија и истрајнија у жељи за победом.

Сачувај амбалажу и носи на рециклажу

У понедељак, 20. марта, у *Центру за културу* одржана је представа **“Сакупљај амбалажу и носи на рециклажу”**. Ученици првог и другог разреда наше школе са својим учитељицама присуствовали су овој представи. Циљ представе је био да се освести значење рециклаже. Деца су се вратила са представе пуна позитивних утисака и ведрога расположења.

Ова представа одржана је у склопу пројекта **“Мала школа рециклаже”** у коме такође учествује наша школа. Представник наше школе за наведени пројекат је учитељица Наташа Ивковић.

У школи су постављене жуте и плаве кутије које служе за одлагање амбалажног материјала.

Сви ученици наше школе учествују у пројекту.

Пројекат траје до 20. маја и надамо се да ћемо га успешно реализовати, као и све пројекте до сада.

Теа Тирнанић 4/1, 2. место, скок у даљ, међуокружно такмичење, Мини атлетика, Ћуприја

3. место на Мини олимпијским играма, ученици 2. разреда са учитељицом Данијелом Крстић

ОШ „Десанка Максимовић“ покреће пројекат са румунским представницима

У периоду 23. 3 – 24. 3. 2023. године ОШ „ Десанка Максимовић“ из Пожареваца била је домаћин представницима из Румуније у оквиру Еразмус+ пројекта. Реч је о представницима румунске школске управе из области Валцеа. Школски тим у саставу Златан Радовановић (директор), Радмила Крстевска и Јелена Савић (педагози), Тијана Петровић, Марија Спасовић, Весна Илић, Слађана Милић, Ивана Роквић, Вања Димитријевић Дејановић, Сања Манић, Ивана Стојимировић, Милена Милошевић, уз подршку тима за културну и јавну делатност школе, дочекао је госте на радном састанку и уз пригодно представљање школе. Део тима је са гостима посетио представнике наше школске управе, који су госте срдечно дочекали и подржали будућу сарадњу. Након састанка уследила је посета Етно парку на Тулби, Народном музеју и Историјском архиву, као и посета археолошком

налазишту Виминацијум. У свим установама гостима је организован обилазак уз стручне водиче. На завршном састанку, пре одласка, гости су са школским тимом установили даље кораке сарадње која подразумева мобилност ученика и наставника у периоду од септембра ове године до краја 2028 године. Заједнички циљ је развијање еколошке свести ученика и рад на активностима које промовишу очување животне средине. Ово је само почетак једне лепе сарадње која ће у будућности укључивати и друге европске државе.

Марија Спасовић, наставница енглеског језика

„КРВ ЖИВОТ ЗНАЧИ“

Црвени крст Пожаревац је у Дому Црвеног крста Пожаревац организовао свечаност на којој су ученици пожаревачких основних и средњих школа награђени за учешће на конкурсима „Крв живот значи“ који је расписао Црвени крст Србије на тему добровољног, анонимног и ненаграђеног давалаштва крви. На овогодишњем конкурсима учествовало је 166 ученика из десет основних

школа и две средње школе са територије Града Пожаревца и Костолца.

Поносни смо што су ученици наше школе у највећем броју узели учешћа у овом, првенствено, хуманом пројекту. Аутори најбољих радова су: 1. Јован Живановић 5/2, Павле Кандић 5/1, Емилија Јовановић 5/1, Мина Пешић 5/3 и Огњен Милутиновић 4/3.

Ученици 4/3 заједно са својом учитељицом Иваном Панић Елезовић снимили су кратки филм „Крв живот значи“ у коме су исказали своју креативност и свима показали да се свест о хуманости и људскости подиже и ствара од најранијег узраста.

Кад си срећан, слушааш музику

Балет „Дон Кихот“

Плод дугогодишње сарадње наше школе „Десанка Максимовић“ и Музичке омладине Града Пожаревца јесу многобројне позоришне представе које су ученици били у прилици да погледају. Тиме не само да се подиже музичка култура и изграђује истанчан укус за најбоља сценска музичка остварења, већ се ученици подстићу да вреднују и цене универзалне људске вредности као што су љубав, лепота, доброта...

У организацији Музичке омладине, а у пратњи наставнице музичке културе Маје Савић и наставнице српског језика Милене Милошевић у току 2022. и 2023. године погледали смо и уживали у најбољим музичким остварењима у Народном позоришту и у Позоришту на Теразијама у Београду: балетима „Крцко Орашчић“ и „Дон Кихот“, опери „Кармен“, опери за децу „Снежана и седам патуљака“, мјузиклу „Цигани лете у небо“.

Препуни лепих утисака и сећања очекујемо нова музичка остварења са великим нестрпљењем.

Народно позориште, Београд, 2023.

„Ближи се, ближи лето“

Награђени литерарни радови поводом Дана школе, 16. мај

Кад порастем бићу дете

Смеје ми се у лице.

Од беса и срамоте, уши ми се зацрвене. Зашто ме понижава? У тренутку пожелим да нестанем.

-

Страшно сам обожавала своју сестру. Била је мој узор, неко попут кога сам хтела да будем, увек.

Када би се спремала да изађе напоље са другарима, лагала бих да имам свашта да јој причам, али сам заправо само тражила изговор да будем у њеној соби и гледам је како се спрема. Била је тако лепа да сам умирала да изгледам као она. Тако елегантно, одрасло. Десет година је била разлика међу нама, али сам се увек осећала како ме она најбоље разуме. Као најбоља другарица.

Сада када гледам уназад, знам да сам јој досађивала. Како да не досађујем одраслој девојци које је заглавила са незрелом девојчицом. Зато, такође, сада схватам колико је била пуна разумевања, стрпљења. Колико год да је некада хтела бити сама, није ме избацивала из собе док сам јој бркала по накиту и одећи.

Само сам хтела да већ једном одрастем и излазим по целу ноћ и причам са родитељима као да смо једнаки. Као она.

Зато када сам јој, једне децембарске ноћи, рекла да желим да будем као она када порастем, она ми се искезила подругљиво.

–“Не знаш шта причаш.”, одмахнула је руком, као да је уопште не занима шта год ја кажем.

“Дај, немој да си тако груба, само ти се диви.”, наша мајка јој је овалш ставила руку на раме.

Вид ми се помутио од суза које су ми се накупљале у очима, обично није била оваква према мени.

Мрзела сам да се осећам овако ситно, као ништа. Око мене су били велики људи који су знали толико тога о животу, а мени је крв куљала под кожом зато што не могу бити као они.

“Она не зна ништа, мама.”, разрогачила је очи и направила израз лица који никад нисам видела на њој. Изгледала је искривљено, ружно.

“Уозбиљи се.”, тата је рекао хладно. Одједном сам се осетила лоше, нисам требала ништа да кажем.

Сестра је, исфрустрирана, прошла руком кроз косу, исправљајући је. Чак и сада, када је била овако зловна, нисам се могла суздржати а да не пожелим тако дугу, сјајну косу.

Погледала ме је, безосећајно: “Не планирам да причам о овоме, тако да, од сада слободно задржи мишљење за себе.”

Суза ми је полако клизила низ образ, одмах сам је обрисала. Она је отишла у своју собу и гласно залупила вратима. У том тренутку, осећала сам се као да је не познајем.

–Касније, када ју је рак одузео од мене, схватила сам ствари које дванаестогодишње дете не успе приметити.

Сазнање да је њено тело окупирано нешто тако страшно и моћно, натерало ме је да сваку секунду дана желим провести са њом. Тада, док сам седела на тврдој столици поред болничког кревета из кога је ретко устајала, учила сам да су родитељи бољи према њој него иначе.

У очима им се видело нешто друго сем патње и немоћи због њихове ћерке пред смрти: кривица. У том тренутку нисам била спремна да откријем шта је то значило, само сам желела да будем са мојом сестром.

Једном приликом, док сам лежала поред ње у оном неудобном кревету и читала јој своју омиљену књигу, рекла ми је:

“Онај пут када смо се посвађале, нисам била љута на тебе, ни најмање.”, благо ми се насмејала, то је била нека слабашна верзија њеног очаравајућег осмеха који је увек имала на лицу.

“У реду је, заборавила сам на то.”, привукла сам се ближе њој.

“Мрзела сам себе, нисам хтела да одрастеш у нешто као ја.”, гледала је у прозор на супротном зиду док се мени срце сламало, а душа умирала.

“Све што желим је да никад не мораш осетити бол и патњу овога света. Желим да могу да останем и ставим те у малу стаклену боцу, не бих ли те заштитила.”, осетила сам њен поглед на себи, али нисам смогла снаге да јој га узвратим.

“Погледај ме.”, ухватила ме је за руку.

Јецала сам, а њено лице је било тако другачије, тако уморно.

Насмејала ми се.

“Знај да никада неће бити лако, не би било лако ни када бих остала. Знај да ћеш толико пута пожелети да ниси ни одрасла, само да не осетиш сву силну, константну неправду. Али зато се увек сети ових година.”, грубо сам набијала нокте у шаку, као што бих радила када сам нервозна.

“Ништа није толико битно као што ћеш мислити да јесте. Живи сваки дан као најсрећнија особа икада, не размишљај ни о чему превише дуго. Доноси импулсивне одлуке, прави грешке, плачи.

Али обећај ми да нећеш дозволити да, када се осврнеш на свој живот, схватиш да си могла урадити толико тога више. Мораш да ми обећаш.”, осмех јој је испарио, а очи уозбиљиле.

Толико сам плакала да нисам могла стићи до даха. Тресла сам се непрестано.

“Обећавам ти...Обећавам.”, благо сам јој стиснула руку, плашећи се да ће нестати, постати једно са ваздухом.

Насмејала ми се, онај њен осмех, као некада.

“Толико те волим, не желим да завршиш као ја. Само то не желим.”

Недуго након тога смо је сахранили, а ја сам покушавала да нађем смисао у тим њеним последњим речима мени. Дуго га и нисам пронашла. Схватила сам тек када сам одрасла довољно да разумем да није била финансијски стабилна. Да је живела са нама, не зато што је хтела, већ да не би била на улици. Мучила се са школом и са послом годинама, а мама и тата су је кињили константно. Најважније им је било да њихова деца заврше факултете и буду узорни људи, а она их је изневерила. Трудила се да остане на факултету, заиста јесте. Сећам се тих ноћи када би ме пробудио кошмар, па бих дошла у њену собу, а она је учила. Учила би по целу ноћ.

Оно што су они одбијали да прихвате, је да се мучила са менталним здрављем. Да је била толико несигурна у себе и плашила се неуспеха, да ју је то окупирано, обузело. Оно чега се плашила највише полако је постајало стварност, а родитељи су јој сваки дан набијали осећај кривице.

Посебно су се трудили да се то дешава док ја нисам била у близини.

Да не бих случајно схватила каква је она заправо, лош узор.

Знам да се правила јака предамном, због мене. Желела је, као и наши родитељи, да имам погрешну слику о њој и да пожелим да будем таква. Не каква је она била заправо. Онаква каква она није могла бити.

Када се разболела, наши родитељи су, најзад, разумели да ништа од тога није било вредно. Ни школа, ни посао, па чак ни углед.

Нешто највредније од свега је да будеш срећан, задовољан. Да све радиш због себе, за себе, ни за кога другог, као што је моја сестра радила. Моја сестра, која је последње године свог живота живела тако погрешно. Није ни знала.

Увиђање свега тога, улило је страх у мене, од кога знам да се нећу излечити.

Сазнање да, када сам највише требала бити дете, ја сам желела живети живот пун усамљености и горчине. Нисам ни знала.

Али оно што сада знам је да ћу се извући из тога, тог живота, света.

Остаћу дете које сам увек била.

За њу

Ема Спасовић, 8/1

**Прва награда на литерарном конкурсџу поводом Дана школе
Кад порастем бићу дете**

Ви што велики сте,
Сада горди,
Гласом љутим говорите,
Што сте виши
Па мислите
Да нас децу плашите!

Ви што често помислите
Да сте храбри, врло важни,
Застаните, запитајте
Да ли сте стварно тако снажни?

Гледате нас са висине,
Помислите:“Мала деца“,
Заборављате ко сте били,
Нисте пали са Месеца.

Родили се као и ми,
Проходили, говорили,
Па сте сада умислили
Да мали никад нисте били.

Хеј, одрасли,
Чему претња?
Мислите да ми смо слаби,
Да сте наша срца мека
Строгоћом ви обликовали?

Успорите, застаните,
Из љубави све то креће,

Дечја срца само срећа
И доброта сад покреће!

Да вас нешто научимо,
Јер вас време ово мења:
Топла реч и миловање
Све је о чему дете снева.

Журите да одрастете,
Гледамо вас из прикрајка
У тој журби све губите
Што сте били-ничег нема.

А, само се замислите,
Да л' је права срећа дошла,
Или се сви тешите,
Јер је младост ваша прошла?
У улоге нове сад сте
Ушли па сте строги врло,
Али ми смо само деца
Која воле, желе мало!

Не спутајте тај наш немир,
То нас главе мале вуку
Радознали смо и срећни
Зашто да нас бриге туку?

Сетите се, не журите,
Само су вам ствари веће
У групама негујте
Дечју радост и пролеће.

Кад порастем бићу дете
Нећу дати да ме слоде,
Да ме време са собом вуче,
Да ми дечја радост тоне.

Најлепше је дете бити
Ко то зна тај је срећан.
Његов пут кроз овај живот
Биће леп и биће вечан.

Не дозолите да вас време
Учини старцем молим,
Само дете ви будите
У стварима тим великим!

Анастасија Јаћимовић, 6/3

Друга награда на литерарном конкурсџу поводом Дана школе

Пролећна песма

Да је стигло пролеће у мој крај,
Говори ми ведро небо, цвркут птица,
Се ближи месец мај.

Природа се пробудила, шапуће ми пчела рој,
Док баштом шетам, мирисом опијена,
Мене прати птичји пој

Поглед лута свуда, где је скоро био снег,
Гледам воћњак сунцем окупан,
Белу раду и оближњи зелен брег.

Тече поток весело, низ ливаду кривуда,
Много деце, песме, игре и весела
Одједанпут око мене свуда.

Оживела плодна поља, чује се орача глас,
Као да поручују, радујте се људи природи,
Стигло је још једно ново пролеће за све нас.

Свуда се мирис шири испод сенке старог дуда,
Мирише трава, пупољак, грана, бистра река
Ма мирише живот, љубав и још триста чуда.
Мина Пешић 5/3

**Трећа награда на литерарном конкурсџ поводом
Дана школе**

Пролећна песма

Мала птица пева,
Са гране се јавља:
„Дошло нам је пролеће
Зима нас оставља!“

Цела шума игра,
Животиње плешу,
Радују се Сунцу
И новом пролећу.

Добродошла ласто,
лепо време носиш,
крила своја шириш
зими ти пркосиш.

Висабаба мала
Белом главом своја
Чим пролеће дође
Децу изпоздравља.

Све је тако лепо,
Баш по нашој жељи
Радујемо се
И увек смо весели!

Пролеће је право
Дечије доба
У коме влада другарство,
Љубав и слобода!

Тара Јаћимовић 2/3
**Прва награда на литерарном конкурсџ поводом
Дана школе**

Пролећна песма

Олистале шуме наше
Зелени се пољем трава,

А маслчак на ливади
Као сунце обасјава.

Сваког јутра птица пој
Кроз прозор се чује мој
Крошње беле, розе, жуте
Храбро стоје па се љуте.

Зашто киша често пада
Па нам радост успорава.
Треба сунца и топоте
За дарове, за лепоте.

Побелела трешња стара
И око ње пчеле лете.
Плодовима њеним сочним
Радује се свако дете.

Ветрић шушти и пркоси
Аи се не да нежно цвеће.
Висабаба, љубичица
За сунцем се сад окреће.
Јер пролеће све покреће.

Јован Лучић, 4/1
**Друга награда на литерарном конкурсџ поводом
Дана школе**

Пролећна песма

У мом дворишту
Има велико дрво,
Један се ту врабац
Уселио прво.

За њим су онда
Дошли његови другари,
Св од реда
Весели и распевани.

Песмице њихове
Радост су донеле,
Да пожелимо ми,
Да запевамо сви.

Гнездо им је лепше
Од сваке куће,
Ускоро ће мали птић
Весело да скакуће.

Процветало дрво свако,
Баш је лепо оно тако.
Птице певају на сав глас,
Песмама зову и нас.

Ленка Миладиновић 4/3
**Трећа награда на литерарном конкурсџ поводом
Дана школе**

Јована Симић, 3/3

Прва награда на ликовном конкурсџ поводом Дана школе

Даница Живадиновић 4/3,

Друга награда на ликовном конкурсџ поводом Дана школе

Милош Благојевић, 4/2

Трећа награда на ликовном конкурсџ поводом Дана школе

Николина Стојиловић, 8/1

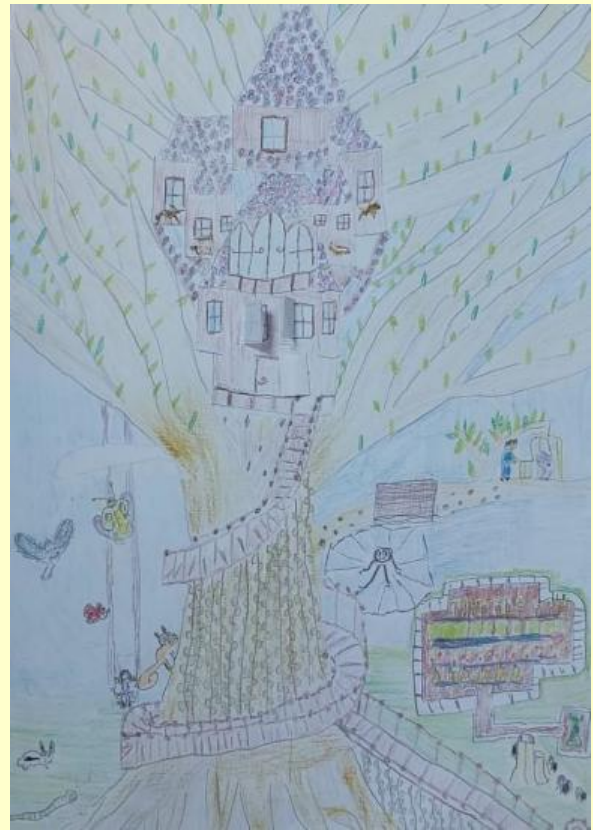
Прва награда на ликовном конкурсџ поводом Дана школе

Невена Петковић, 5/2
Друга награда на ликовном конкурс поводом Дана школе

Анђелина Стокић, 5/2
Трећа награда на ликовном конкурс поводом Дана школе

Душан Кокер, 3/3
Похвала на ликовном конкурс поводом Дана школе

Нађа Стевић, 7/3

Ангелина Стојадиновић, 4/1
Похвала на ликовном конкурсy поводом Дана
школе

Кристина Јовановић, 4/1

Јовановић, 7/3

Похвала на ликовном конкурсy поводом Дана
школе

Маша

Велики одмор

Квиз

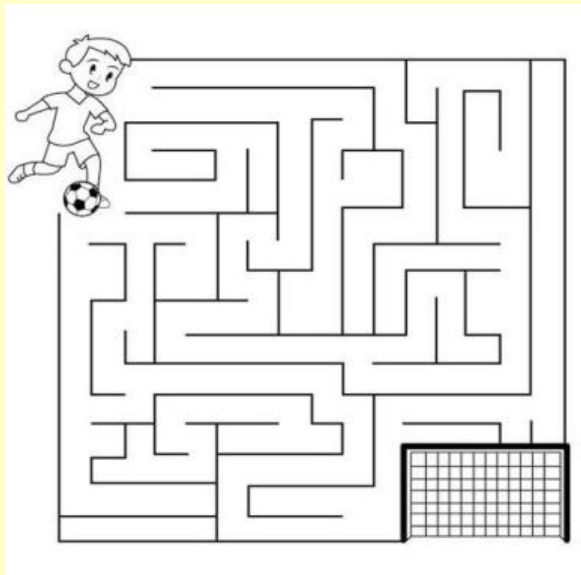
1. Како се зове вила из бајке о Петру Пану?
А) Пахуљица
Б) Иглица
В) Звончица
2. Ако идеш на „Фестивал леда и снега“ у Харбину, значи да путујеш у...
А) Кину
Б) Норвешку
В) САД
3. Који се зачин крије иза хемијске Формуле NaCl ?
А) со
Б) алева паприка
В) сирће
4. Ако тениски судија каже „ђус“ који резултат пише на семафору?
А) 6:6
Б) 40:40

- В) 0:0
5. Где можеш да нађеш витраж?
А) на поду
Б) на зиду
В) на прозору
 6. Крај које реке се налази Чачак?
А) Дунава
Б) Западне Мораве
В) Тисе
 7. Које се митско биће сматра симболом Шкотске?
А) једнорог
Б) змај
В) феникс
 8. Кад се поздрављаш са Шпанцем рећи ћеш му...
А) ђао
Б) хеј
В) ола

9. Која врста орла живи у Србији?
А) степски
Б) крсташ
В) харпија
10. Шта у преводу са енглеског значи назив игрице *Among Us*?
А) „Међу нама“
Б) „Између нас“
В) „Око нас“

Решење квиза 1. в, 2. а, 3. а, 4. б, 5. в, 6. б, 7. а, 8. в, 9. б, 10. а

Пронађи осам разлика!

Помози малом фудбалеру да постигне гол!

Решите ребус:

КВАДРАТ 5x5

ВОДОРАВНО И УСПРАВНО:

1. Врста тропске птице
2. Мали морски залив
3. Материја из какаовца
4. Сигнал за узбуну
5. Енглеска манекенка Кемпел

1	2	3	4	5
2				
3				

4				
5				

Вицеви!

- Перице, зашто тако касно долазиш из школе?
 - пита мама.
- После петог часа сви оду кући и нема ко да ме пробуди.
 - Мама, знаш како се увек бринеш да ћу поломити твоје омиљене шољице?
 - Знам, Перице.
 - Е па, не мораш више да бринеш.

Дође Перица кући после школе и каже тати:

- Данас сам добио пет!
- Браво, сине! А из чега?
- Четири из физичког и један из математике!

НАПИШИ РЕЧИ СУПРОТНОГ ЗРАЧЕЊА.

МЛАД				
ЈУТРО				
ЛЕВО				
СВЕТЛОСТ				
УШЋЕ				
БРЗ				
ВЕЛИК				
ОБЛАЧНО				
ТУГА				

Занимљивости

КРАВА

Краве имају најбоље пријатеље и доживљавају стрес сваки пут када морају да се раздвоје од њих. Чак и када спавају воле да имају другарице око себе.

ПАТКА

Патке спавају са једним отвореним оком и једна страна мозга им је увек будна. На тај начин исказују опрезност и спремност да се брзо супротставе непријатељу који може да их нападне док се одмарају.

Која риба има најбоље чуло мириса?

Ајкуле имају боље чуло мириса од било које друге врсте риба. Оне су у стању да открију један део крви на 100 милиона једнаких делова воде.

Шта су дрекавци?

Милица Лазаревић, 8/3

Дрекавци су врста мајмуна који тако гласно урлају да се могу чути на удаљености од преко три километра.

Како се животиње споразумевају?

Вране користе најмање 300 различитих врста гакања. Али вране са једног подручја не могу разумети вране са другог. Инсекти се споразумевају помоћу мириса материја названих феромони које испуштају из специјалних жлезда. Свице производе серије светлосних бљескова.

На који начин змије хватају свој плен?

Царска змија се намотава на свој плен. Звечарка и камењарка уједају плен својим шупљим зубима, пуним отрова. Зуби су повезани са отровном жлездом из које се убризгава отровни плен. Брза смрт је неизбежна. Ујед камењарке није смртоносан ако повређени добије помоћ у кратком временском периоду.

У чему се разликује афрички слон од азијског?

Афрички слон има веће тело и уши, дуже и дебље кљове.

Анђелија Момчиловић, 8/3

Јован Лучић4/1

Милица Покимица, 8/1

Деца најбоље уче из примера. Деца прате сваки корак родитеља, упијају сваку реч својих родитеља и важно је шта родитељ ради и шта говори пред својом децом. Када се родитељи узнемире, љути су тада се и дете осећа узнемирено и љуто и у тој ситуацији се међусобно не чују. Отуда је важно да родитељ умири ситуацију и тек онда да разговара са дететом.

Теодора Благојевић, 3/3

У разговор са дететом је добро бити искрен, на пример, родитељ може рећи свом детету: "Данас сам јако уморна и значило би ми само мало да се одморим док се ви играте..." Може вам се чинити да вас неће схватити, али вас онда изненаде разумевањем.

Детету је важна родитељска доследност. Али, слично ставовима да родитељи увек треба да буду стрпљиви, пуни поверења, разумевања, да изграђују одговарајући ауторитет...тако је и инсистирање на константној доследности лакше рећи него спровести у дело. Пуно је изазова.

Међутим, доследно понашање родитеља у великој мери утиче на дететово самопоуздање и доприноси квалитетном грађењу ауторитета родитеља. Колико год дете реаговало и негодовало на родитељску доследност (уз неопходно објашњење родитеља зашто се инсистира на нечему), важно је не попустити, јер ће дете стећи поверење у родитеља и то поверење ће бити изграђено на међусобном уважавању а не на страхопоштовању.

Ипак иако је родитељска доследност, заиста изузетно важна као начин васпитавања деце, родитељи не треба да буду према себи престоги. Нико од оних који поручују родитељима да **МОРАТЕ УВЕК** да будете доследни у томе не успева. Утешно је што ваше преомишљање, такође, може имати позитивну поруку. Тада дете усваја да и оно има слободу да се у нечему предомисли ако је сигурно да је нова одлука боља од претходне. Наиме, зацртаност за исти став и "слепо" инсистирање на њему јесте доследно понашање, али то још увек не значи да је то и најбоље за родитеља или његово дете. Наиме, ма колико доследност била важна, важније је да имате аргументе за одлуке на којима инсистирате, па макар се оне често и мењале.

Поред доследности, на развој дететове личности у великој мери утиче и родитељски васпитни стил који је код куће доминантан. У свакодневном породичном животу се вероватно тешко може пронаћи искључиво само један васпитни стил, али је један од њих сигурно доминантан.

Родитеља нико не може да замени у васпитању стабилне и способне деце. Начини на које родитељи детету дају до знања да им је стало, правила и

Ангелина Стојадиновић, 4/1

РОДИТЕЉСТВО

"Дете није дете
играчка за стрине и тете,
дете је дете
да га волите и разумете "

Љубивоје Ршумовић

последнице које користе када се деца лоше понашају (чињеница је да се сва деца понекад лоше понашају), помажу им да буду боља у школи, да бирају боље другове и да буду срећни.

Освестити реченице које изговарамо деци, да наши искази преваходно имају позитивну ноту, јер мозак не препознаје негацију, нпр.

Добру и задовољну породицу чине љубав, поштовање, разумевање, стрпљење, налажење времена за себе као особу која није само родитељ, контролисање стреса и љутње као и постављање граница детету.

Различити стилови родитељства пружају или не пружају емоционалну подршку детету.

"Дете треба да посматраш,
ал му немој на пут стати.
Што га пре човеком сматраш
пре ће човек и постати!"

Јелена Савић и Радмила Крстевска,
педагози

ТАКМИЧЕЊА

Пливање: Ангелина Стојадиновић IV₁ - 2. Место
50 метара прсно

Мали храбришца:

Алекса Јоксимовић I₃ - 3. место
Маша Сојанов III₃- 3. место
Петар Костадиновић III₁ - 1. место
Ленка Миладиновић IV₃ - 2. место

Уличне трке у Пожаревцу:

Алекса Јоксимовић I₃ - освојено 3. место у категорији 300m I разред дечаца

Тара Јаћимовић II₃ - освојено 1. место у категорији 300m II разред девојчице
Маша Стојанов II₃ - освојено 3. место у категорији 300m II разред девојчице
Лука Јоксимовић II₁ - освојено 2. место у категорији 300m II разред дечаца
Дана Васић III₃ - освојено 3. место у категорији 400m III разред девојчице
Ђорђе Ђурић III₃ - освојено 2. место у категорији 400m III разред дечаца

Општинско такмичење из математике:

Ива Роман III₃ - 2. место
Теодора Благојевић III₃ - 3. место
Марко Куловић III₂ - 3. место
Вук Младеновић IV₁ - 2. место
Ленка Миладиновић IV₃- 3. место
Јован Лучић IV₁ - 3. место
Нађа Станковић IV₃ - 3. место

Окружно такмичење из математике:

Теодора Благојевић III₃ - 3. место

Литерарни и ликовни конкурс „Читај да би живео“

Ленка Миладиновић IV₃ - награду за песму „Ко се боји књиге још“

Окружно такмичење из мини атлетике

Скок удаљ

Теа Тирнанић IV₁ - 1. место
Јован Лучић IV₁ - 2. место
Илија Стевић IV₃ - 3. место

Трка на 60 метара

Тара Јаћимовић III₃ - 3. место

„Кенгур без граница“ на нивоу целе Србије – Републички ниво

Лана Златковић I₂ - 3. место

Анђела Јовић I₂ - 3. место

Тара Јаћимовић III₃ - 3. Место

Такмичење у цудоу на нивоу Централне Србије за ученике основних и средњих школа

Филип Стојимировић II₂ - 1. место у својој категорији

Литерарни конкурс поводом Дана школе:

Тара Јаћимовић III₃ - 1 место

Јован Лучић IV₁ - 2. место

Ленка Миладиновић IV₃ - 3. Место

Ликовни конкурс поводом Дана школе:

Јована Симонић III₃ - 1. место

Даница Живадиновић IV₃ - 2. место

Милош Благојевић IV₂ – 3. место

Ангелина Стојадиновић IV₁ - похвала

ПОХВАЛНИЦЕ

Агенција за безбедност „Пажљивко“ Општински ниво у екипном такмичењу освојили су 2.

место

Дуња Милутиновић III₁

Дарија Душанић II₂

Павле Микић III₃

Андреј Васић III₁

Школско такмичење из енглеског језика за ученике четвртог разреда:

Софија Стојадиновић IV₁ - 2. место

Анђелија Максимовић IV1 - 2. Место

ПОХВАЛНИЦЕ

Тодор Пејчић IV1 - 3. место

Вук Миленковић IV3 - 3. место

Теодора Лазаревић IV3 - 3. место

Страхиња Стевановић IV2 - 3. место

Катарина Јовановић IV2 - 3. Место

Пливање: Миљан Трипковић VI1 - 1. место
краул

Уличне трке у Пожаревцу:

Сташа Максић V1 - освојено 1. место у категорији 600m V разред девојчице
Јован Живановић V2 - освојено 1. место у категорији 600m V разред дечаци
Ена Младеновић VII2 - освојено 3. место у категорији 800m VII разред девојчице
Стефан Костадиновић VIII3 - освојено 2. место у категорији 800m VIII разред дечаци

Кадетско првенство Браничевског округа у шаху:

Емилија Јовановић V1 - 1. место

Никола Ракић V1 - 1. место

Општинско такмичење у шаху:

Емилија Јовановић V1 - 1. место

Јана Трбовић V2 - 3. место

Никола Кожокар V1 - 3. место

Александра Димитријевић VI2 - 1. место

Павле Збилић VI1 - 2. место

Михајло Митић VII1 - 3. место

Окружно такмичење у шаху:

Емилија Јовановић V1 - 2. место

Никола Ракић V1 - 2. Место

Првенство Србије у шаху:

Никола Ракић V1 - 3. место

Општинско такмичење из математике:

Никола Ракић V1 - 2. место

Елена Станковић V2 - 3. место

Нина Живић VI1 - 2. место

Окружно такмичење из математике:

Нина Живић VI1 - 3. место

Општинско такмичење из физике:

Нина Живић VI1 - 2. место

Филип Дејановић VII2 - 3. место

Републичко такмичење из физике:

Нина Живић VI1 - 2. место

Општинско такмичење из хемије:

Тијана Ђорђевић VII2 - 2. место

Јован Радојковић VII1 - 3. место

Окружно такмичење из хемије:

Тијана Ђорђевић VII2 - 3. место

Општинско такмичење из историје:

Душан Величковић V2 - 2. место

Димитрије Јовић V3 - 2. место

Петар Чејовић VI1 - 2. место

Михаило Ђурић VI1 - 3. место

Окружно такмичење из историје

Димитрије Јовић V3 - 3. место

Петар Чејовић VI1 - 2. место

Општинско такмичење из географије:

Стефан Величковић VII3 - 2. место

Немања Илић VII2 - 2. место

Димитрије Пејчић VII2 - 3. Место

Окружно такмичење из географије:

Немања Илић VII2 - 3. место

Општинско такмичење из биологије:

Јована Јовић V2 - 2. место

Нина Живић VI1 - 3. Место

Окружно такмичење из биологије:

Јована Јовић V2 - 1. место

Општинско такмичење Књижевна олимпијада:

Лука Ђорђевић VIII1 - 3. место

Окружно такмичење Књижевна олимпијада:

Лука Ђорђевић VIII1 - 3. место

Општинско такмичење из српског језика и језичке културе:

Анђела Дејановић V2 - 2. место

Мина Пешић V3 - 2. место

Огњен Ђурђевић V2 - 3. место

Марија Јанков VI1 - 3. место

Тијана Ђорђевић VII2 - 2. место

Дуња Стефановић VII1 - 3. место

Теодора Михајловић VII1 - 3. место

Елена Миленковић VII3 - 3. место

Окружно такмичења из српског језика и језичке културе:

Анђела Дејановић V2 - 3. место

Огњен Ђурђевић V2 - 3. место

Марија Јанков VI1 - 2. место

Тијана Ђорђевић VII2 - 2. место

Теодора Михајловић VII1 - 2. место

Дуња Стефановић VII1 - 3. место

Литерарни конкурс Друштва за српски језик

„Негујмо српски језик“

Анастасија Јаћимовић VI3 - 1. место

Општинско такмичење из енглеског језика:

Јована Стојадиновић VIII1 - 2. место

Ема Спасовић VIII1 - 3. место

Анђелија Момчиловић VIII3 - 3. место

Милица Лазаревић VIII3 - 3. место

Окружно такмичење из енглеског језика:

Ема Спасовић VIII1 - 2. место

Јована Стојадиновић VIII1 - 2. место

Милица Лазаревић VIII3 - 3. место

„Кенгур без граница“ на нивоу целе Србије

Лана Златковић I2 - 3. место

Анђела Јовић I2 - 3. место

Тара Јаћимовић II3 - 3. место

Е – Твинери: похвале

Маша Додеровић VIII1

Лука Ђорђевић VIII1

Ема Спасовић VIII₁
Јована Стојадиновић VIII₁
Милица Покимица VIII₁
Миа Вјештица VIII₁

Похвала ученицима 8/1 који су осликавали мурал у школи:

Ема Спасовић, Милица Покимица, Миа Абазовић, Јована Стојадиновић, Леа Стојићевић, Марија Пауновић, Хелена Новаковић, Николина Стојиловић, Теодора Ивановић, Нађа Нађфеј, Саша Јоцић, Миа Вјештица, Милица Милутиновић

XXXI Републички литерарни конкурс са међународним учешћем на тему „Светосавље и наше доба“

Ема Спасовић VIII₁- похвала
Податке прикупила и објединила Бранка Видојевић, наставник разредне наставе

Анђелина Стокић 5/2
Најбоља дечија карикатура на окружном такмичењу „Мали Пјер“
РЕЧ РЕДАКЦИЈЕ

Овог неизрециво тужног пролећа 2023. у току којег смо више него икада добро разумели стихове наше вољене Десанке Максимовић „Било је то у једној земљи сељака на брдовитом Балкану“, када су нам свима срца занемела од туге, желели смо да овим часописом бар мало ублажимо страхоте свакодневице и покажемо креативност, таленат, вештину, лепоту, као и све добро што негују ученици, наставници и сви радници у нашој школи, и верујемо и у многим другим школама широм наше земље. Ове школске године желели смо да истакнемосамосталне радове наших ученика и многобројна успешна постигнућа на бројним такмичењима, али и да покажемо разнолике активности које се са успехом реализују у школи.

Захваљујемо се директору школе, Златану Радовановићу, на свесрдној помоћи и подршци у нашем раду. Захваљујемо и свим колегама, наставницима, радницима школе и ученицима који су својим ангажовањем, креативним радом и успесима допринели да овај часопис буде баш овакав какав јесте, садржајан и оригиналан.

За издавача: Златан Радовановић, директор ОШ „Десанка Максимовић“

Главни и одговорни уредници: Дивна Илић, Милена М. Милошевић и Тијана Петровић
Редакција: Милица Покимица 8/1 и Ема Спасовић 8/1, ученице које су учествовале у изради часописа

Наставници и колеге који су учествовали у прикупљању материјала: Радмила Степић Џајић, Ивана Панић Елезовић, Игор Абазовић, Марија Спасовић, Снежана Маринковић, Бранка Видојевић, Јелена Савић, Радмила Крстевка

Велики одмор

Решења

Квиз: 1. в, 2. а, 3. а, 4. б, 5. в, 6. б, 7. а, 8. в, 9. б, 10. а

Ребус: тужибаба

Квадрат 5x5:

1. Тукан
2. Увала
3. Какао
4. Аларм
5. Наоми

Осам разлика: лопта, маца, црвена машиница, перо, птичица на голу, облак, дрво, боја мајце на дечаку.

Речи супротног значења: стар, вече, десно, тама, извор,
спор, мали, ведро, радост

Уреднице часописа

Дивна Илић Милена М.Милошевић Тијана Петровић

ВРТ ДЕТИЊСТВА БР. 23
Лист ученика излази једном годишње
ОШ „Десанка Максимовић“, Пожаревац
Шесте личке дивизије бр. 32
Тел: +381(0)12226422
www.desankamaksimovic.rs